

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง เพื่อศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยผู้ศึกษาเลือกศึกษา 4 ปัจจัย ดังนี้ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ 1.1 อายุ 1.2 ระดับการศึกษา 1.3 ผลการเรียน 1.4 รายได้ของนักเรียน 1.5 สถานภาพสมรสของบิดามารดา 1.6ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว 2) ปัจจัยด้านค่านิยมและความทันสมัย ได้แก่ 2.1 ค่านิยมในเรื่องทรัพย์สินเงินทอง ค่านิยมในเรื่องความบันเทิงรื่นเริงสนุกสนาน และค่านิยมในเรื่องความหรรษา สะดวกสบาย 2.2 การเลือกรับสื่อ 2.3 การบริโภคนิยม 3) ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ 3.1 กลุ่มเพื่อน 3.2 การเป็นแบบอย่างของครู 3.3 การสอนในเรื่องของเพศศึกษาและจริยธรรม 3.4 การใช้หรือการควบคุมสื่อ และ 4) ปัจจัยด้านความรู้และทัศนคติในเรื่องเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ 4.1 การรับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ 4.2 ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ 4.3 ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษาพื้นที่ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 9 โรงเรียน และจำนวนนักเรียนหญิงจำนวน 373 คน

การวิจัยใช้แบบสอบถามศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยสอบถามนักเรียนหญิง ซึ่งนำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS for Window เพื่อศึกษาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย (Mean) การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนหญิง

จากการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ มีอายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.2 อายุ น้อยที่สุดมี 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.5 ส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 49.5 นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีผลการเรียนระหว่าง 3.50 – 4.00 คิดเป็นร้อยละ 35.6 มีผลการเรียนที่น้อยที่สุดอยู่ระหว่าง 0.00 – 1.99 คิดเป็นร้อยละ 0.3 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 89.1 โดยมีรายได้ค่าสุดอยู่ที่ 200 บาท / เดือน รายได้สูงสุดอยู่ที่ 60,000 บาท / เดือน (ตอบ 1 คน) นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีบิดามารดาที่อยู่ด้วยกันทั้ง

คู่ คิดเป็นร้อยละ 76.5 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ คือ 10,001 - 20,000 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 28.9

5.1.2 ปัจจัยด้านค่านิยมและความทันสมัย

5.1.2.1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อค่านิยม ซึ่งได้แก่ ค่านิยมในเรื่องทรัพย์สินเงินทอง ค่านิยมในเรื่องความบันเทิงรื่นเริงสนุกสนาน และค่านิยมในเรื่องความหรรษาสะดักสบาย โดยจะแสดงผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อค่านิยมในเรื่องทรัพย์สินเงินทอง พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อค่านิยมในเรื่องทรัพย์สินเงินทองในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อค่านิยมในเรื่องความบันเทิงรื่นเริงสนุกสนาน พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อค่านิยมในเรื่องความบันเทิงรื่นเริงสนุกสนานในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อค่านิยมในเรื่องความหรรษาสะดักสบาย พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อค่านิยมในเรื่องความหรรษาสะดักสบายในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

5.1.2.2 การเลือกรับสื่อ และความถี่ จากการเลือกรับสื่อของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่เลือกรับสื่อโดยการอ่านการ์ตูนเรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 26.2 และความถี่ในการอ่านส่วนใหญ่ ได้แก่ อ่าน 1 ชั่วโมง / อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 11.8 ในส่วนของการเลือกรับสื่อ รองลงมา คือ การดูวีซีดีซีดีเรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 22.3 และความถี่ในการดูส่วนใหญ่ ได้แก่ ดู 1 ชั่วโมง / อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 11.3 ส่วนที่เหลือ คือ การดูเว็บไซต์เรื่องเพศ คิดเป็นร้อยละ 10.4 ความถี่ในการดูเว็บไซต์ส่วนใหญ่ ได้แก่ ดู 1 ชั่วโมง / อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 6.7 และน้อยที่สุดคือ อ่านหนังสือสื่อบันเทิงทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 7.7 ความถี่ในการอ่านส่วนใหญ่ ได้แก่ อ่าน 2 ชั่วโมง / อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 4.0

5.1.2.3 การบริโภคนิยมของกลุ่มตัวอย่าง

การบริโภคนิยมของนักเรียนหญิง ได้แก่ จำนวนของเครื่อง โทรศัพท์มือถือ ค่าใช้บริการโทรศัพท์มือถือ การทานอาหารฟาสต์ฟู้ด ค่าใช้จ่ายการทานอาหารฟาสต์ฟู้ด ค่าใช้จ่ายเงินซื้อเสื้อผ้าใหม่ ๆ และเครื่องแต่งกาย การถ่ายรูปสติ๊กเกอร์ตามห้าง และค่าใช้จ่ายในการถ่ายรูปสติ๊กเกอร์ โดยจะแสดงผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะมีโทรศัพท์มือถือ 1 เครื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.9 ใช้ค่าบริการต่ำกว่า 300 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 58.1 และทานอาหารฟาสต์ฟู้ด 1 ครั้ง / เดือน คิดเป็นร้อยละ 35.4 ใช้จ่ายทานอาหารฟาสต์ฟู้ด 101 - 500 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 70.9 ซื้อเสื้อผ้าใหม่ ๆ และเครื่องแต่งกาย 101 - 500 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 64.5

และนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ ค่าขรุปสติกเกอร์ตามห้าง 1 ครั้ง/เดือน คิดเป็นร้อยละ 70.8 เสียค่าใช้จ่ายในการจ่ายขรุปสติกเกอร์ต่ำกว่า 100 บาท/เดือน คิดเป็นร้อยละ 71.4

5.1.3 ปัจจัยด้านโรงเรียน

5.1.3.1 กลุ่มเพื่อนและการเป็นแบบอย่างครู

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ คือ เพื่อน ๆ มักจะดูวีซีดีที่มีเนื้อหาค่อนข้างไปในทางโป๊เปลือย คิดเป็นร้อยละ 36.0 มีจำนวนน้อยที่เพื่อนมักจะชวนไปพบปะกับเพศตรงข้าม คิดเป็นร้อยละ 13.4 โดยเกินครึ่งหนึ่งของนักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะเห็นว่าโรงเรียนมีครูที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ คิดเป็นร้อยละ 97.6 และมีเปอร์เซ็นต์ที่ไม่ต่างกันมากนัก คิดว่าครูประจำชั้นเป็นครูที่ดี คิดเป็นร้อยละ 96.2

5.1.3.2 การสอนในเรื่องเพศศึกษาและจริยธรรมในโรงเรียน

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ โรงเรียนมีการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา คิดเป็นร้อยละ 90.3 ซึ่งมากกว่าการเรียนการสอน ในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมทางเพศในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 87.4 ส่วนความถี่การเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่มีการเรียน 1 ชั่วโมง/อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 67.7 และความถี่การเรียนในเรื่องคุณธรรมและจริยธรรมทางเพศในโรงเรียน จะน้อยกว่าการเรียนในเรื่องเพศศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการเรียนเพียงแค่ 1 ชั่วโมง/อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 44.3

5.1.3.3 การใช้หรือการควบคุมสื่อ

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่โรงเรียนมีการควบคุมเวลาใช้สื่ออินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 65.7 รองลงมา โรงเรียนมีการควบคุมตรวจตราการเข้าเว็บไซต์ คิดเป็นร้อยละ 61.9 และมีจำนวนน้อยที่โรงเรียนมีการห้ามใช้โทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 54.4

5.1.4 ปัจจัยด้านความรู้และทัศนคติ

ปัจจัยด้านความรู้และทัศนคติ ได้แก่ การรับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยจะแสดงผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการได้รับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อการได้รับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 แต่ในด้านความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ รู้ว่าโรคเอดส์สามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้ เมื่อมีเพศสัมพันธ์กัน คิดเป็นร้อยละ 95.2 และคิดเป็นร้อยละน้อยที่สุด คือ รู้ว่าโรคเริมเป็นโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ คิดเป็นร้อยละ 49.5 และในส่วนผล

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61

5.1.5 การมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ เคย/ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ รูปแบบการมีเพศสัมพันธ์ ความเสี่ยงต่อการเกิดโรค การตั้งครรภ์ การป้องกัน และการแก้ไข ระดับความพึงพอใจต่อสิ่งที่ได้รับตอบแทน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 46.9 จำนวนความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.5 รูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาเคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 98.3 ในส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ คิดเป็นร้อยละ 98.9 เคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 1.1 และในส่วนของวิธีการติดต่อโดยผ่านสื่อต่าง ๆ หรือการนำเสนอตัวเองให้บุคคลอื่น ๆ ได้รู้จัก เพื่อทำให้เกิดมีเพศสัมพันธ์ในขั้นต่อไป พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ ติดต่อกับบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 95.4 และจำนวนน้อยที่สุด คือ ติดต่อกับบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ โดยผ่านญาติ คิดเป็นร้อยละ 0.6 ในด้านของความเสี่ยงต่อการเกิดโรค การตั้งครรภ์ จากการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศแต่ละครั้ง ได้ป้องกันครรภ์ตั้งครรภ์ คิดเป็นร้อยละ 98.9 ในการป้องกันและการแก้ไข จากการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีป้องกันการเกิดโรคจากการมีเพศสัมพันธ์ โดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง คิดเป็นร้อยละ 84.0 ใส่ถุงยางอนามัยบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.0 และนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ใช้วิธีป้องกันการตั้งครรภ์จากการมีเพศสัมพันธ์ โดยการใส่ถุงยางอนามัย คิดเป็นร้อยละ 84.4 ในส่วนวิธีการแก้ไขการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง พบว่า นักเรียนหญิงส่วนใหญ่เคยตั้งครรภ์มาแล้ว 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.6 แล้วปล่อยให้ตั้งครรภ์กำเนิดต่อไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ $(33.3 - 31.6) = 1.7$ เคยทำแท้งมาแล้ว 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.3 และสำหรับของระดับความพึงพอใจต่อสิ่งที่ได้รับตอบแทนจากการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18

5.1.6 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงและผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงและผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏว่าตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามในการศึกษาวิจัย คือ ตัวแปรอิสระ 15 ตัวแปร ได้แก่ 1) ตัวแปรข้อมูลส่วนบุคคลมี 3 ตัวแปร ได้แก่ อายุ ผลการเรียน รายได้ส่วนตัว 2) ตัวแปรด้านค่านิยมและความทันสมัยมี 5 ตัวแปร ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องทรัพย์สินเงินทอง

ค่านิยมในเรื่องความบันเทิงรื่นเริงสนุกสนาน ค่านิยมในเรื่องความหรูหราสะดักสบาย การเลือกรับสื่อ การบริโภคนิยม 3) ตัวแปรด้านโรงเรียนมี 4 ตัวแปร ได้แก่ กลุ่มเพื่อน การเป็นแบบอย่างครู การสอนในเรื่องของเพศศึกษาและจริยธรรม การใช้หรือการควบคุมสื่อ 4) ตัวแปรด้านความรู้และทัศนคติมี 3 ตัวแปร ได้แก่ การรับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ การมีเพศสัมพันธ์หรือตัวแปรตามมี 1 ตัวแปร ได้แก่ (เคย/ ไม่เคย)มีเพศสัมพันธ์ โดยใช้ส่วนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงเป็นตัวกำหนด การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงและผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้ศึกษาได้ทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง จำนวน 3 ตัวแปร ดังนี้

1. รายได้ของนักเรียนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ทัศนคติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ในส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง จำนวน 12 ตัวแปร คือ อายุ ผลการเรียน ค่านิยมในเรื่องทรัพย์สินเงินทอง ค่านิยมในเรื่องความบันเทิงรื่นเริงสนุกสนาน ค่านิยมในเรื่องความหรูหราสะดักสบาย การเลือกรับสื่อ การบริโภคนิยม การเป็นแบบอย่างครู การสอนในเรื่องของเพศศึกษาและจริยธรรม การใช้หรือการควบคุมสื่อ การรับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ และความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

5.2 การอภิปรายผล

5.2.1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงและผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงและผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง มีดังต่อไปนี้

1. รายได้ของนักเรียนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง

รายได้ที่ได้รับของวัยรุ่นมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต ด้านการตอบสนองต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลการที่วัยรุ่นมีรายได้ที่มากพอ อาจทำให้วัยรุ่นนำรายได้นั้นไปใช้จ่ายในทางที่ฟุ่มเฟือยในทางที่ผิด เช่น ซื้อเสื้อผ้าใหม่ ๆ ไปซื้อเครื่องสำอางที่ผสมแอลกอฮอล์ หรือไปเที่ยวสถาน

เจริญต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายในปัจจุบัน ซึ่งล้วนแต่ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเกิดมีพฤติกรรมเสี่ยงใน
 การมีเพศสัมพันธ์ได้ จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า รายได้มีอิทธิพลทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์
 ของนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนที่มีรายได้จากพ่อ - แม่
 ให้มาก มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงที่มีรายได้จากพ่อ - แม่ให้น้อย ซึ่ง
 สอดคล้องผลการศึกษาของ เจนจิรา สุขเกื้อ (2546 : 80) พบว่า นักเรียนหญิงที่มีค่าใช้จ่ายประจำวัน
 แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงที่มีค่าใช้จ่ายประจำวันอย่างเพียงพอ มีพฤติกรรมการป้องกันการมี
 เพศสัมพันธ์ที่สูงกว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ
 กุหลาบ รัตนสังธรรม (2541 : 35) พบว่า เด็กที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายวันน้อยมีปัญหาส่วนตัวมากกว่า
 เด็กที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายวันมากกว่า แสดงว่า นักเรียนหญิงที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำวันเพียงพอ
 เหมาะสม สามารถนำไปใช้จ่าย ซื้ออาหาร อุปกรณ์การเรียนและอื่น ๆ เพื่อตอบสนองความ
 ต้องการที่จำเป็นได้ ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอหรือน้อยเกินไป
 จะไม่สามารถสนองความต้องการและต้องการเงินเพิ่ม อาจนำมาซึ่งการคบเพื่อนชายหรือบุคคล
 อื่น ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือด้านเงินทองเป็นค่าอาหาร หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เมื่อสัมพันธ์ภาพเริ่ม
 ขึ้นทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมและความถือเนื้อถือตัวน้อยลงก็จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มี
 อิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับกับแรงจูงใจ
 ทางสังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับตัวแปรการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และ
 การดูภาพยนตร์ที่แทรกเร้าอารมณ์ในด้านพฤติกรรมทางเพศ พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับ
 ประจำเดือนมากกว่าจะเคยมีพฤติกรรมทางเพศในด้านต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ
 จรรยา ดวงแก้ว (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความ ทักษะคิด และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ
 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับของ
 นักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักเรียนที่
 ได้รับค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากกว่า 3,001 บาท จะดื่มสุราหรือของมีแอลกอฮอล์และมีพฤติกรรมทาง
 เพศ ร้อยละ 66.7 สอดคล้องกับการศึกษาของ กัสสร ลิมานนท์ และคณะ (2534 : 35 - 50)
 ศึกษาลักษณะด้านประชากรและพฤติกรรมของสตรีขายบริการทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้
 ระหว่าง 2,000 - 6,000 บาทต่อเดือน และซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อรุษา จันทราวิรุจ
 (2544 : 117) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน
 ปลาย จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในการเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
 เสี่ยงทางเพศของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ นักเรียนที่ได้รับค่าใช้จ่ายในการเรียนสูง
 มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น

2. กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนหญิงที่มีการพบปะกลุ่มเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์มาก มีโอกาสเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่า นักเรียนหญิงที่ไม่มีกลุ่มเพื่อนที่มีเพศสัมพันธ์ โดยพบว่าเพื่อนมีส่วนชักชวนให้มีความสัมพันธ์ทางเพศแบบหมู่ แสดงให้เห็นว่าเพื่อนในกลุ่มเดียวกันโดยเฉพาะเพื่อนสนิท สามารถโน้มน้าวให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุพัตรา สุภาพ (2523) กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มอ้างอิงที่สำคัญที่สุดสำหรับวัยรุ่น เพราะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและยาวนานระหว่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ เอ็ดวิน ซัทเธอร์แลนด์ และคณะ (1982 : 492 ; อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย โอภาสพสุ, 2546 : 43) จนเกิดจากการเรียนรู้ การปฏิสังสรรค์ โดยมีแรงจูงใจ การนิยมชมชอบ การนับถือ การหาเหตุผลเข้าข้างตนเองในการแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น ยิ่งถ้าหากกระบวนการกลุ่มของเพื่อนมีความสัมพันธ์เข้มข้นมาก ก็จะทำให้บุคคลนั้นซึมซับค่านิยมของเพื่อน ๆ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนเพื่อน ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2536) กล่าวว่า เพื่อนมีส่วนสำคัญที่จะสนับสนุนและส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิภาดา เอี่ยมแท้ (2548 : บทคัดย่อ) พบว่า การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์หรือปาร์ตี้กับเพื่อนกลุ่มตัวอย่างหญิง 3 ราย เคยมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนในกระบวนการนี้ โดยกระบวนการที่พบมี 2 ลักษณะ คือ การไปงานเลี้ยงสังสรรค์ที่บ้านเพื่อน และไปเที่ยวต่างจังหวัดกับกลุ่มเพื่อน โดยทั้ง 2 กระบวนการนี้มีลักษณะที่เหมือนกัน คือ เป็นการอยู่ตามลำพังระหว่างกลุ่มวัยรุ่น โดยไม่มีผู้ใหญ่เป็นผู้คอยดูแลอยู่ เป็นโอกาสที่จะทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมิตัน และ โจเซียม (Smeaton and Josiam, 1996 ; อ้างถึงใน Maticka, Herold and Mewhinney, 1998 : 1 – 7) จากการสำรวจนักเรียนอเมริกัน พบว่า นักเรียนมีความคาดหวังที่จะมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวในช่วงปีภาคเรียน ณ ชายทะเลปานามา ฟลอริดา ซึ่งตรงกับการศึกษาของ Maticka, Herold and Mewhinney (1998 : 1 – 7) ที่ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชาวแคนาดาที่ตั้งใจจะมีเพศสัมพันธ์แบบชั่วคราวในช่วงปีภาคฤดูใบไม้ผลิ และสอดคล้องกับการศึกษาของ หนึ่งฤทัย โอภาสพสุ (2546 : บทคัดย่อ) พบว่า ส่วนใหญ่ความสัมพันธ์นายหน้ามักจะเป็นเพื่อนกัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในอาชีพนี้ ได้มีบทบาทในการชักนำให้พวกเขาเข้าสู่อำชีพการขายบริการทางเพศ

3. ทักษะคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง

จากการศึกษาครั้งนี้ ทักษะคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์มีอิทธิพลทางลบ (ผกผัน) ต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กล่าวคือ นักเรียนหญิงที่มีทักษะคิดที่ไม่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์ มีเพศสัมพันธ์มากกว่าเด็กนักเรียนหญิงที่มีทักษะคิดที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์ แต่เด็กนักเรียนหญิงที่มีทักษะคิดที่ดี กลับมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่าเด็กนักเรียนหญิงที่มีทักษะคิดที่ไม่ดี

อาจจะเป็นเพราะความต้องการของฝ่ายตรงข้าม เช่น คนรัก แพน และเพื่อนสนิท หรืออาจจะเป็นเพราะมีการรับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ เช่น อาจจะมีประสบการณ์สามารถหลีกเลี่ยงในการตอบแบบสอบถาม หรืออาจจะไม่หลงกับการตอบแบบสอบถามนี้ หรืออาจจะเป็นส่วนของด้านทัศนคติ เพราะทัศนคติไม่มีรูปแบบที่แน่นอนและไม่มีตัวตน เป็นเพียงแค่มุมมอง ความรู้สึกนึกคิดเท่านั้น หรืออาจจะคิดอีกอย่างหนึ่ง อาจจะตอบอีกอย่างหนึ่งก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จิตตา สุวรรณะชฎ (2520 : 603 – 604) กล่าวว่า ทัศนคติมีลักษณะสำคัญคือ ความรู้ ความรู้สึก หรืออารมณ์และความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ ซึ่งเกิดจากความรู้สึกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางที่สนับสนุน ถ้อยตาม หรือขัดแย้งตามความรู้สึกที่เป็นพื้นฐานนั้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีพัทรว จาริวงค์ (2539 : 69) ได้ศึกษาปัจจัยของประชากรที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชนที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันระหว่างเจตคติในเรื่องเพศกับ คะแนนพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติในเรื่องเพศดี จะมีการแสดงออกในเรื่องเพศน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเจตคติในเรื่องเพศไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธามนิติ โศทรวิบูลย์ (2540 : 74) ได้ศึกษาความคิดเห็นต่อความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสของวัยรุ่นที่ศึกษาในสถาบันศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 และมีมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า กรณีที่เป็นคู่รักกันมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยระดับมาก 2 ข้อ คือ กอดจูบ และเข้าโลมกันได้ แต่การร่วมเพศจะมีความคิดเห็นระดับ ปานกลาง กรณีเป็นคู่หมั้นกันมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยระดับมากที่สุด 3 ข้อ คือ กอดจูบเข้าโลม และร่วมเพศกันได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ พนอวดี จันทนา (2547 : 129) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในชุมชนเกาะสมุย พบว่า ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมื่อนักเรียนมีความเห็นและยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นปกติธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหายเป็นสิ่งที่ทันสมัยสามารถกระทำได้ ทำให้แนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ขวัญชนก ศิริวัฒน์กาญจน์ (2541 : อ้างถึงใน ศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2543) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในจังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนหญิงอายุ 15 – 24 ปี ที่เรียนในระดับมัธยมต้นและเรียนแบบทางไกลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 433 คน ผลศึกษา พบว่า ร้อยละ 15.7 ของนักเรียนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่า ไม่ใช่เรื่องหาย สอดคล้องกับการศึกษาของ เพ็ญศรี ทรรศนะวิเทศ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นไปในเชิงบวก และสอดคล้องกับการศึกษาของ อุมาภรณ์ ภัทรวาณิชย์ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาวัยรุ่นทั่วไป ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน พบว่า วัยรุ่นหญิง อายุ 15 – 19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว เกือบ 1 ใน 3

5.3 ข้อค้นพบในงานวิจัย

จากการศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี ข้อค้นพบในงานวิจัย พบว่า

1. รายได้ของนักเรียน นักเรียนหญิงที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายวันน้อย มีปัญหาส่วนตัวมากกว่า เด็กที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายวันเพียงพอ เหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการที่จำเป็นได้ ส่วนนักเรียนหญิงที่ได้รับค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอหรือน้อยเกินไป จะไม่สามารถสนองความต้องการได้และต้องการเงินเพิ่ม อาจนำมาซึ่งการคบเพื่อนชายหรือบุคคลอื่น ๆ เพื่อขอความช่วยเหลือด้านเงินทอง เช่น ค่าอาหาร หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ตามมาด้วย และนำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงของนักเรียนหญิงด้วย

2. กลุ่มเพื่อน การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมแปรปรวนของเด็กและเยาวชน พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีเพื่อนมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์สูง

3. ทักษะสติเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ เกิดจากความรู้ ความรู้สึก ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทิศทางที่สนับสนุน คล้อยตามและขัดแย้งตามความรู้เด็กที่เป็นพื้นฐาน ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักเรียนหญิงมีความคิดเห็น และยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นปกติธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหายเป็นสิ่งที่ทันสมัยสามารถกระทำได้ ทำให้แนวโน้มเด็กและเยาวชนในวัยเรียนมีความเสี่ยงมีเด็กจำนวนมากที่ พบว่า เคยมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมากถึง 46.9 มีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ 10 ครั้ง/เดือน มีการตั้งครรภ์มากที่สุดถึง ร้อยละ 31.6 และเลขท่าแท้งมากถึงร้อยละ 33.3 ซึ่งส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมการขายบริการทางเพศแบบแอบแฝงได้อีกด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.4.1 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

การศึกษาครั้งนี้ พบว่า กระบวนการที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมขายบริการทางเพศแบบแอบแฝง ที่สำคัญนั้นคือ การที่วัยรุ่นที่รับรายได้ไม่เหมาะสมเพียงพอ ซึ่งนำไปสู่การคบเพื่อนชายหรือบุคคลอื่น ๆ มากกว่า จึงเกิดมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ได้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. รัฐบาลควรมีนโยบายในการสร้างเสริมกิจกรรมนันทนาการที่เป็นประโยชน์ต่อวัยรุ่นให้มากขึ้น และไม่ส่งผลกระทบต่อสังคม เพื่อให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง

2. รัฐบาลควรมีนโยบายและมาตรการควบคุมจำนวนแหล่งสถานบันเทิงไม่ให้มีมากเกินไป และควรตรวจ ควบคุม ตรวจสอบ สถานบันเทิง โรงแรม บังกาโล หรือสถานบริการต่างๆ

แม้กระทั่งหอพักนักศึกษา ที่มีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อมิให้เด็ก - เยาวชน เกิดการมีวุ่นวายกันได้

3. รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับนโยบาย ในการส่งเสริมบทบาทของครอบครัวในฐานะที่เป็นสถาบันทางสังคมเริ่มแรกของทุกคน โดยให้ครอบครัวและสถาบันการศึกษาเน้นบทบาทการปลูกฝังจริยธรรมที่ดีงาม เพื่อให้วัยรุ่นมีการประพฤติตนที่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม

5.4.2 ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

การศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อบุคคลและสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการบรรเทาปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

1. ครอบครัวควรมีเวลาอบรมเลี้ยงดู ให้ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจเล็ก และไม่ควรใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูบุตรด้วยอารมณ์ เพราะมีผลกระทบคือความรู้สึก ซึ่งอาจจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทั้งระยะสั้นและระยะยาวได้ ครอบครัวควรมีการดูแล ควบคุม ตรวจสอบในเรื่องของรายได้ รายจ่ายของบุตร เพราะอาจจะนำเงินที่ได้ไปใช้ในทางที่คิดและไม่เหมาะสม ครอบครัวควรดูแล ควบคุม เรื่องการคบเพื่อนของเด็กและเยาวชน เพราะเยาวชนเมื่อไปคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ จะทำให้เกิดความเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์สูง และครอบครัวควรมีการปลูกฝังทัศนคติในเรื่องโทษ และผลกระทบของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นกับบุตร หรือการสร้างสถานการณ์จำลองเมื่อถูกเพื่อนชักชวนให้ไปมีเพศสัมพันธ์ เด็กจะมีวิธีการปฏิเสธหรือการป้องกันตนเองต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างไร เห็นต้น

2. สถาบันการศึกษา ควรจัดให้มีการปลูกฝังในด้านทัศนคติให้กับนักเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ และควรให้ครูสอดแทรกเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นตามยุคสมัยไปด้วย ได้แก่ อนามัยเจริญพันธุ์ บทบาทชายหญิง ความภูมิใจในตนเอง การระบายความต้องการทางเพศอย่างถูกต้อง จริยธรรมทางเพศ และบทบาทหน้าที่ของวัยรุ่นที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

3. เครือข่ายชุมชน ควรจัดกิจกรรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นให้โทษและผลกระทบแก่เด็กและเยาวชน และสมาชิกในชุมชนได้ทราบ และตระหนักถึงปัญหา พร้อมช่วยสอดส่องดูแลอีกด้วย

4. เด็กนักเรียน ควรมีการเลือกคบเพื่อน พร้อมกับคิดถึงเป้าหมายในอนาคต โดยควรคำนึงถึงจิตใจของบิดามารดาให้มากขึ้น เพื่อให้มีการประพฤติตนที่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม

5.4.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง โดยการเก็บข้อมูลแบบเชิงคุณภาพ โดยการสนทนากลุ่ม สัมภาษณ์แบบเจาะลึกเป็นรายบุคคลเพื่อทราบปัญหาที่ชัดเจนและลึกยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงกับประชากรกลุ่มอื่น ๆ เช่น นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเอกชนหรือรัฐบาล เพื่อให้ผลการวิจัยมีลักษณะการเป็นตัวแทนที่ครอบคลุมมากขึ้น

3. ควรศึกษาบทบาทของบิดามารดาต่อการเตรียมความพร้อมในการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง

